10 Øre

MAJNUMMER

10 Øre

NY TID

ORGAN FOR

SOCIALISTISK UNGDOMSFORBUND I DANMARK.

NR. 8	ABONNEMENT 110 ØRE HELAARLIG.	MAJ	ENKELTE NUMRE 10 ØRE.	1905

Første Maj.

——

Forste Maj har Klang som noget ungt og varmt, den er Symbolet paa Gæring og Brydning, det skyder og knoppes i Naturen, det er en Forandrings og Omdannelsens Tid, det er Sommeren, der fødes.

Det er en gammel Festdag i Folket; efter den lange, barske, alt Liv dræbende Vinter føler man en bedre Tid nærme sig og hilser med Begejstring velkommen Foraaret, Lysets og Varmens Komme. Første Maj — skon Valborgsdag! det klinger lyst og let, Naturen viser muntert sin lysgrønne Dragt og frisk Foraarsbrise jager drillende træge og tvivlende Tanker paa Flugt; ikke Tvivl, men Begejstring hører Majdag til. Skøn Valborgsdag drog Hekse og Djævle afsted paa Kosteskaft til Møde, og Menneskene følte Befrielsen og kendte sig glade og stærke paa Foraarets skonne Dag. — Vor 1. Maj lægger vi, Arbejdere i alle Lande, Sav og Hammer fra os, vi drager ud i Naturen at fejre vor Festdag, den Dag maa alle Marer og Djævle, der forbitrer vort Liv, flygte, vi ser i Naturens vaagnende Liv, Varslet om det Foraar, vi ved maa komme, drilsk og muntert fejende alt surt og trægt bort.

Det daglige Slids knugende Mare kaster vi af os den Dag, og Arbejdsløshedens, Nødens og Sultens lede Trolde maa for den Stund vige for Begejstring og Tillid til vor Sag. Selv alle Djævles og Troldes Oldemor, Kapitalismen, maa i Afmagt skære Tænder. 1. Majdag er vor egen Festdag, vi har selv taget den paa Trods af vore Udbyttere; Maskinerne standser, Værktøjet ligger urørt, den Dag maa Kapitalen undvære Profiten, Udbyttet af vore Armes Slid: vi drager til Fest — i lange tætte Rækker drager vi afsted med røde Faner, med Sang og Musik. Og det stolte Syn og Bevidstheden om, at *vi* er de mange, vi er den Klasse, der bærer Samfundet, den Klasse, der engang skal være den eneste, der existerer, lægger Sejersjubel i vor Sang:

Snart dages det, Brødre,
det lysner i Øst.

1. Maj er Ungdommens Dag — med unge stærke Tanker gaar vi ud at forkynde Alverden, hvad vi vil, hvad vi kræver. Alle de gamle, der krogedes af Livets Kampe, retter Ryggen med Ungdoms Begejstring, fyldt af Stolthed og Fremtidshaab, nu de vældige Masser tropper op: Saa mange er vi nu! — Os unge hører Fremtiden til, og vi møder op med Bevidstheden om: det er os, der skal være Stridsmænd i Proletariatets Kamp for at hævde sine Menneskerettigheder, og vor Sag er ikke alene *din* og *min* Sag, den er alle de hungrendes, lidendes og elendiges Sag over hele Jorden, den største — den *ædleste* Sag i Verden.

Og vi rejser Hovedet, ser de røde Faner vaje højt over os; med vaarfrisk, ildfuldt Mod sætter vi Foden frem i taktfast Marsch: Vi skal erobre Fremtiden. Vi er mange, men flere skal vi blive — vi mindes Digterens ildnende Ord.

Takt, Takt, pas paa Takten,
den er mer end halve Magten!
Faar vi Takt i nogle Hundre,
endda ingen vil det undre;
faar vi Takt i nogle Tusend,
en og anden laaner Øre;
faar vi Takt i Hundred Tusind,
jo, den Brusen vil de høre.

Alb.

Majdemonstrationen og dens Krav.

——

En Demonstration er den Handling, man udfører for at give sine Krav den fornødne Vægt. Naar man demonstrerer for Opfyldelse af et Krav, protesterer man samtidig mod den gamle Ordning; en Demonstration former sig derfor altid som en Protest.

Ved Majdemonstrationen demonstrerer Arbejderklassen for Kravet om 8 Timers Arbejdsdag. Denne Demonstration har mere end nogen anden formet sig som en tusindstemmig Protest mod den hele borgerlige Udbytning og dens Tendenser. Ved denne Demonstration frembærer Arbejderne deres rene økonomiske Klassekrav, den bliver derved en principiel Hævdelse af Klassekampen paa samme Tid som den bærer Vidnesbyrd om en i Arbejderklassen vidt fremskreden Forstaaelse af dens egne Interesser. Dette vil man bedst forstaa ved at betragte de første Lønarbejder-Demonstrationer, der væsentlig gik ud paa at slaa de konkurrerende Maskiner i Stykker og stikke Fabrikkerne i Brand. Disse Demonstrationer havde ikke det mindste med Klasseforstaaelse at bestille, og de gavnede ikke Arbejderne det ringeste; der gik dog lange Tider, for Arbejderne blev klar over, at de

ikke var Produktionsmidlerne, de skulde bekæmpe, men det System, som beherskede disse og dem selv, nemlig „Kapitalismen". Efterhaanden lærte Arbejderne dette System at kende, de saa, at de aldrig fik mere i Løn, end hvad der var strengt nødvendigt til Vedligeholdelse af Arbejdskraften; de lærte ogsaa at se, hvorledes en Arbejdsdag delte sig i tre Dele; den første Del blev brugt til at frembringe Værdien af Arbejderens Dagløn, den anden Del til at frembringe Værdien af det Raamateriale, der medgik til den Vare, man frembragte, og i den sidste Del frembragte Arbejderen Kapitalistens Profit. Det laa derfor i Kapitalistens Interesse at faa Arbejdsdagen saa lang som muligt, ikke alene for at gøre den sidste Del af Dagen længere, men Arbejdernes bitre Erfaringer lærte dem ogsaa, at jo længere Arbejdsdagen var, jo mere de maatte slide og trælle, jo mindre blev deres Krav til Livet og dermed den første Del af Arbejdsdagen kortere til Fordel for den sidste og alt til Fordel for Kapitalisten, medens det paa den anden Side laa i Arbejderens Interesse at faa Arbejdsdagen saa kort som muligt.

Efterhaanden som disse Tanker hos Arbejderne udviklede sig til en mere fuldkommen Forstaaelse af det hele Spørgsmaal, begynder Kampene om Arbejdsdagens Længde. Disse Kampe har dog ikke særlig staaet i Forgrunden i den herskende Klassekamp, thi Kapitalisterne har holdt Arbejdslønnen nede i et saadant Lavmaal, at Arbejderne har maattet koncentrere sin hele Styrke for at holde Lønnen paa Højde med deres kulturelle Niveau; først efter store faglige Kampe, hvor Arbejderne førte Lønspørgsmaalet sejrrigt igennem, begyndte Kravet om en forkortet Arbejdsdag at rejse sig med særlig Vægt og for at fremme dette for Arbejderklassens Fremskridt saa vigtige Spørgsmaal, besluttede den socialistiske Arbejderkongres i Paris 1889 at foranstalte en international Demonstration for Kravet om 8 Timers Arbejdsdag, og da Amerikas Arbejdere paa en Kongres i St. Lous Aaret før havde besluttet at demonstrere den 1ste Mai, valgte Pariserkongressen ogsaa denne Dag til Demonstration. Paa denne Dag skulde Arbejderne foranstalte Processioner og Møder og samtidig vedtage en Resolution, der tilstilles Landets Regering, og hvorigennem Arbejderne fordrer 8 Timers Arbejdsdag fastsat ved Lov.

Maidemonstrationen blev dog ikke rigtig til noget før efter Brysselkongressen i 91. Efter denne Kongres kom der Fart over Demonstrationerne, og de er siden vokset i Antal og Styrke; man behøver blot at se paa vort eget Land, der er jo snart ikke den Flække, hvor ikke den røde Fane hæves til Fordring om Kravet, og ingen Arbejder, der er i Besiddelse af Selvbevidsthed, vil den Dag stille sig uden for Rækken, thi det er ikke til Minde om en god Giver i et enkelt Land, ejheller til Fordel for et enkelt Fag, nej det er en Verdens Sag, hvorom vi samles, en Sag, der har større Betydning i Verdensudviklingen end Fredskonferencerne i Haag og Krigen i Østen. Den er Millionernes Livssag; Kravets Opfyldelse betyder større Frihed, mere Fred, Livsnydelse og Livslykke for de Millioner, hvis Liv Kapitalen har dømt til Trælddom og Fornedrelse, derfor er hver ærlig Arbejder med i Kampen, med i Rækken under Fanen.

For os unge Socialister staar Majdemonstrationen som det bedste, vi kender; thi vi ser, at Arbejderklassens Frigørelse maa være Arbejderklassens eget Værk, og Fremskridtet hen imod denne bestaar af den Vekselvirkning, der foregaar mellem Kravene om højere Løn og kortere Arbejdstid.

Kortere Arbejdstid er Grundlaget for kulturel Højnelse af Arbejderklassen og dens kulturelle Niveau igen Grundlaget for et større Lønkrav. Mellem disse to Punkter svinger Arbejdernes Frigørelseskamp, og jo mere Kultur Arbejderklassen er i Stand til at fordøje, jo hurtigere vil denne Kamp føres til sit Endemaal — Arbejderklassens økonomiske Frigørelse.

Paa Basis heraf har vi stillet vore Organisationer med det Formaal at sprede Oplysning ud blandt den arbejdende Ungdom, men en Betingelse for, at dette kan drives til noget stort, er, at Arbejderne ikke overanstrenges af det daglige Arbejde og af en lang Arbejdsdag — Kravet om 8 Timers Arbejdsdag er derfor vor Livssag baade som Arbejdere og Socialister.

Rvl.

Hvorfor vi demonstrerer.

Over al Verden demonstrerer det organiserede Proletariat, over al Verden drager Fattigfolk i Tog bag røde Faner. Ja selv i vort lille Land vinker røde Flag mellem Kaserner og Fabrikker, mellem Bøgetræer og Pløjemarker. Hvor vil den hen, hvad er dens Maal, den Folkehær, der gaar bag røde Faner, hvad er det for Ideer, ja, hvad er det, der har skabt den mægtige Rejsning i Folket?

Ja, det er det største, den største Sag i Landet, i Verden, det er de Fattiges Ret, Tanken om Kamp for Frihed, for Lighed, ikke for Rigmænd, ikke for Stormænd, men for Fattigfolk, for Smaafolk.

Over al Verden tropper man op, op for at banke paa Overklassens Dør, luk op, luk op, for nu kommer vi, luk op!

Hvad kan det nytte, hvad skal det til, i 15 Aar har vi demonstreret for 8 Timers Dagen; men hvor langt er vi naaet, hvad har det nyttet, siger mangen Arbejder, hvad skal vi der, det er kedeligt, det er trættende, og desuden der kommer vel nok foruden os, og hvad hjælper det saa? De rige stænger sig inde eller tager paa Landet. De ser jo ikke de Tusinder

Morgen begynder vi igen i den

Trædemolle.

Og dog, trods alt, noget har det

nyttet, dette, at vi Arbejdere, der,

have slidt i Aarets 364 Dage i Træ

og Savn under Kapitalens Aag, i Dag

ster Støvet af vore Fødder og fejrer

fest, fremsætter vort Krav, vort Haab

Lys og Fremtidslykke, vort Krav til

vort Krav at faa den Frihed, vi beh

for at uddanne os, saa vi kan blive

dygtige, saa kloge som de andre. Det

nyttet dette, at alle vi, vi der fejrer Maj

føler vort Hjerte slaa i Takt med Millio

af Proletarer over al Verden, det er,

om vi hører Arbejderbataillonernes Mar

Fremtidens Kamphær, den Hær, der

omstyrte Troner og Kirker og føre Fa

folks Tanker, Tro og Haab til Sejr.

Thi, tilvisse, der er Kedsommelig

nok, Forsagthed nok, saa det kan v

gavnligt at faa sat Humøret, Troen

Livet lidt op engang imellem. Og der

vel blandt os Arbejdere mange gan

mange trætte, der ikke længer kan

Begejstringens Ild i vort Indre ved at

bag røde Faner, og der er vel ma

Unge, der er saa blaserte, saa kloge,

gamle i Tanker, at de dog ikke har

til at være med til en saadan Maskera

Men jeg siger til jer, hvad enten I

trætte eller blaserte, kloge eller ga

kom, kom med at fejre Majfest, om

for jer egen Skyld, saa for alle de and

alle de Tusinder, der ikke gaar med.

Paa Valgets Dag kaldes paa de Æ

i Fagbevægelsen kaldes paa de Vok

men i Dag kalder vi ikke alene paa d

men vi kalder paa Ungdommen, paa

nene. Vi skal ved at gaa bag røde Fane

„Snart dages det Brødre det lysner

Øst" indprente i den opvoksende Sl

hvert Aar paa Arbejdernes Nytaarsdag,

der er en Sag, der er større end alle and

i Landet, de Fattiges Sag, Socialismen;

skal indprente i dem, at der er et Ka

der vinker paa hver Arbejdets Kvinde

Mand, det Kald at kæmpe, at stride

denne Sag, at elske og forgude denne S

som det største, det bedste, det hellig

vi ejer; vi skal indprente i dem, i de Un

og de uforstaaende, at lige saa sandt, so

vi fattige Arbejdere, naar vi staar alet

og splittede, er som Græsstraa og Blomste

der raat kan trampes ned af de Riges L

sko, saa er vi, naar vi staar samlede,

vi staar Last og Brast i godt og ondt,

et mægtigt Træ, som ingen Storm

rive om, vi er det mægtigste Træ i Skove

der kan vokse op og overskygge

Ukrudts Planter; men for at dette

ske, maa vi gøde og pleje om Træ

vi maa gøde det med Forstaaelse af Soci

lismen, af Maal og Midler, og vi maa

skære det, saa det ikke skyder vilde Sk

men kan vokse op og bære rig og he

Frugt, til Held, til Gavn og Lykke for F

tigfolk over al Verden, naar det gamle

styrtet i Gruset, naar det nye Samfun

kommer, baaret paa den organiserede A

bejderklasses brede Ryg.

Men skal det naas, maa I komme al

I Unge, alle I der sukker under Kapitale

Aag, maa komme til os, at vi en Gang ka

naa at fejre den store Majfest, at det sna

kan naas dertil, at medens de kristne

Paaske bliver glemt, da lever Arbejderne

Festdag, Proletariatets Nytaarsdag, at vo

Majfest ikke længere bliver en Dag, hvor

vi stiller vort første Krav til Livet, men en

Fest til Minde om Arbejdernes Kamp, om Fattigfolks Sejr over Barbari og Militarisme, og Nød og Elendighed, over Præste- og Rigmandsvælde, det ske!

Frederik Vedso.

„Et Ord til Kvinderne!"

Med Glæde læste jeg i Nr. 6 af „Ny Tid" en Artikel med denne Overskrift. C. R. siger i Slutningen af Artiklen: „Staa paa Vagt sammen med os Mænd!" Ja, det er *det* Kvinderne skal, og det er *det* Mændene skulle søge at faa dem til. Da jeg imidlertid havde vendt Bladet og læst Beretningen om Virksomheden i Aarhus, var det en mærkelig skuffet Følelse, der paakom mig; thi her vil Manden ikke, at Kvinden skal staa Side om Side med dem. Og hvorfor? Fordi Kvinderne ikke ere *modne* til at deltage i Bevægelsen!! Skal vi lade dette gaa upaaaglet hen? Lad os sporge Mændene, hvornaar de anser Kvinderne for at være modne til at modtage den Oplysning, som det jo er Ungdomsbevægelsens Opgave at udbrede?

At vi ikke er saa intelligente som Mændene, maa vi erkende; men just derfor bør disse ikke slaa Haanden af os, hvis vi blot selv vil være med i Ungdomsbevægelsens Arbejde. Og Kvinderne *maa* være med! De maa ikke uden Protest lade sig stænge ude.

Selv om mange Mænd finde det „ukvindeligt", at vi ere med til at arbejde paa Fremskridt, saa lad ikke dette holde os tilbage. Gælder det ikke vort eget Vel?

Altfor længe har Kvinderne kun liet og taalt eller blot levet for at kunde pynte sig og kokettere. Nu maa det være anderledes! Vil Mændene ikke hjælpe os hertil, nu vel, saa maa vi gaa uden deres Ledebaand. Kanske vil det blive ubehjælpsomt i Begyndelsen, og mange Ting vanskelige at klargøre; men *det* maa staa klart for os: Det er nødvendigt at kende det Samfund, hvori vi leve. Vi maa have Øjnene op for, at alt ikke er som det skal være; at det umuligt kan være ret, at en Del Mennesker fører et Liv i Fraadseri, medens tusinde og atter tusinde af Hænder strækkes ud for at faa det allernødvendigste, mange Gange uden Resultat. Ser vi det, vil det følge af sig selv, at vi føler det som vor Pligt at arbejde hen til, at Forholdene engang kan blive anderledes. Da vil Mændene ikke længere kunne kalde os umodne til Deltagelse i Bevægelsen, og de Mænd, der nu finder os ukvindelige, vil nok engang faa ligesaa megen Agtelse for den Kvinde, der selv kan tænke og handle, som han har for hende, der nu kun er som en Dukke — kun til Pynt, men uden Aand. Søg da, I unge Kvinder, at udvikle jer til at kunne tænke sélv,

„thi Kravene ere saa mange og store,
og Kvinderne ere saa faa, saa faa,
der for Alvor er med i den store Sag,
hvor det gælder hvert Menneskes Lykke".

Clara Wettergreen.

Arbejdersang.

(Synges langsomt).
Mel.: Stilstand er for unge Hjerter Døden.

Junkerspiren kaster stolt med Nakken,
naar han peger paa sit Adelsskjold.
— Vi er Børn af dem, der brugte Hakken
ligefra den første Fortids-Old.
Adel, Fyrster steg paa vore Rygge,
og vi bar dem over Ørkners Sand;
fedeligt de sad i Palmers Skygge,
naar vi andre savned Brød og Vand.

Adelsskjoldet er et tvivlsomt Mærke,
hvisker om, hvor højt en Mand kan naa,
naar hans Rovinstinkter blot er stærke,
og han selv tilpas er snu og raa.
Hakken, ak, gør ingen Mand til Greve,
skænker knapt en Hytte trang og lav,
gi'r os Feber-Kost, imens vi leve,
og naar vi er død — en Fattiggrav.

Vi blev født, hvor Lyset langsomt piner
sig igennem Baggaardssmøgers Graa,
der hvor kolde, stønnende Maskiner
hugge Tidens Stræng i Stumper smaa.
Intet Haab og ingen Himmelstige
stræbte op til Lysets klare Blaa.
— Hvem har givet Solen til de Rige
for at svøbe Mørket om de Smaa?

Thi som Planten, naar den Lyset savner,
bøjes langsomt, skælver ned og dør,
saadan blev vort Liv som golde Avner,
Evnen selv randt bort som Sne, der tør.
Dampmaskinens strubehede Aande
pustes mod vor Kind i dybe Støn;
ingen agter paa vor blege Vaande,
alle har kun Tanke for vor Løn.

Disse lange, lysforladte Gader
overskygged' vore Barndoms-Aar;
disse kolde Huses Rude Rader
blinked aldrig med et Streif af Vaar.
Men vor Arm blev stærk, vor Haand blev hærdet
ved at gribe om Maskinens Staal;
og vort Øje spejder uforfærdet
mod et stort og gyldent Fremtidsmaal.

Ja, som Samson i sin unge Styrke
bar Filisterporten bjærghøjt op,
stige vi en Dag fra Gydens Mørke
over Grav og Grøft til Lysets Top.
Med det gamle Samfunds Port paa Ryggen
lejre vi os i en Verden ny,
og mens Taagen letter, smiler Lykken
fra det nye Samfunds Morgengry.

Jeppe Aakjær.

De ægte og uægte Børn.

(Koreansk Æventyr).

For i Tiden eksisterede der ogsaa i Korea ægte og uægte Børn. Men saa hændte det, at en Minister ikke havde nogen ægte Søn, og efter Skik og Brug maatte han adoptere en af sine ægte Slægtninge for at han kunde overdrage ham sine Rettigheder og sin Formue.

Hans Valg faldt paa en Nevo.

Paa den bestemte Dag, da alle de fornemste Mennesker var samlet i Ministerens Hus og Kejseren var ankommet, gik Værtens uægte tiaarsgamle Søn hen til Gæsterne; i Hænderne holdt han nogle spidse Pinde.

Enhver af Gæsterne gav han en saadan Pind og sagde: „Stik Øjnene ud paa mig, hvis jeg ikke er min Faders Søn."

„Du er hans Søn."

„Stik da Øjnene ud paa mig, hvis min Fætter er min Faders Søn."

„Men han er ikke hans Søn."

„Hvorfor i Alverden vil I da tage fra mig, som er min Faders Søn, mine Rettigheder?"

„Saadan er Loven", svarede de ham. „Og efter Loven er du et uægte Barn."

„Men maaske er det Loven og ikke mig, som er uægte."

„Det kan ogsaa hænde."

„Hvem skriver da Lovene?" spurgte Drengen.

„Menneskene," lød Svaret.

„Er I Mennesker?" spurgte Drengen.

„Vi?" Gæsterne raadslog lidt med hverandre og svarede: „Ja, vi er Mennesker."

„Det afhænger altsaa af Dem," sagde Drengen, „om den uretfærdige Lov skal blive ændret."

Da sagde Kejseren:

„Drengen er sandelig ikke saa dum, som det fra først af syntes, og hvorfor skulde vi ikke forandre den uretfærdige Lov?"

Og Loven blev forandret, og fra den Tid af findes der ikke længer uægte Børn i Korea.

(Efter det tyvende Aarhundrede).

Til Forældrene!

Naar i Dag vort Blad bliver spredt i Tusinder af Exemplarer Landet over, vilde vi gerne benytte Lejligheden til at sige et Par Ord til Forældrene. Dog ikke til Eder, der sidder lunt inden Døre og har til Overflod til Eder selv og Eders Børn. Nej vi vil tale til Dig, Fader og Moder, der gennem Slid og Stræben Dag ud og Dag ind har ofret dig selv for at gøre dit Barns Tilværelse saa lys og lykkelig som muligt.

Fra det lille Hjem kom du vel selv haabende og troende paa Livet, og blev end Haabet skuffet og Troen svækket, kom der dog en Oprejsnings Stund, hvor du sikkert følte den største Lykke, den Stund, da du stod med dit lille Barn paa Armen, tilbage vendte Haabet og Troen. Barnet skulde tage Revanche, og havde du ingen anden Arv at give det, vilde du give det en god og sund Opdragelse. Der var nu noget at kæmpe for, og Tiden gled. Ved Slid fra Morgen til Aften bevarede du det for Sult og Savn, ved en kærlig og mild Behandling søgte Du at skærme det for alt, hvad der var simpelt og lavt, og saadan gennem Kamp og Strid fik Du Barnet saa inderlig kær, hver eneste af dets smaa Fremskridt blev et Lys paa din Vej, og

Den moderne Storby.

Høje Kaserner, snævre Gyder,
Taage dannet af kvælende Røg,
tusinde Stemmer, der summer og syder.
Bulder af Vogne, Brag og Støj.
En Gadehandler, der roser sit Kram,
En Lirekasse og en Mand, der er lam.

Snavsede Unger i Gadesølet.
Mødre ved Vask og paa Fabrik.
I skumle Kroge snøfter forkølet
Flaskebarnet med brustent Blik.
En Olding rokker fra Dør til Dør
og tigger af dem, der bestjal ham før.

Kraftige Mænd gaar arbejdsløse,
uden Lov til at gøre Gavn.
Fremad de slentrer, dumme og døse,
sløvet af Kulde, Sult og Savn.
Og naar saa en Mand er berøvet sin Magt,
byder man ham en Slavekontrakt.

Kvinder, der ofrer Ungdom og Styrke,
for at erhverve det daglige Brød,
lønnes saa slet, at de enten maa dyrke
Prostitution eller lide Nød.
Kærligheden har spillet Fallit,
Ægteskab er et Vaneskridt.

Og gennem disse forpestede Grunker
gaar der en Straale af Lys og Luft.
Her er Profitten samlet i Bunker
uden Nytte og sund Fornuft. —
En Elevator gaar op og ned,
benyttet daglig af to á tre.

Flintesslene man spinder i Traade
og danner af disse en sjælden Hat;
man lægger en Mine og bygger en Flaade,
der springer i Luften den næste Nat —
det hele: et mægtigt Mordapparat,
der dømmer den kapitalistiske Stat.

Mikkel Christensen.

Livet blev vel en saadan Lyskæde, saalænge Du kunde staa ved dets Side og pege opad og fremad, men hvor forandret blev det ikke, da Barnet skulde ud at prøve Livet selv, bort fra Hjemmet og dine Vink. Ja Du staar maaske saaledes i Dag og skal sige Farvel til Dit Barn, Du ved, hvad der lurer paa det derude, Du kender den store Grøft, der løber langs Livets Landevej, de daarlige Kammerater og Veninder, de hundreder af Knejper og Buler, der ligger tæt ved hinanden langs Veje og Gader, hvor Raahed og Last sidder til Højbords, Du kender alle de Fristelser, der møder den Unge, Du ved, hvor nemt det er at falde, og hvor svært det er at rejse sig, og dog, hvad nytter det, at Du forklarer alt dette til dit Barn. Ja hvad nytter Lærerens Advarsel og Præstens [illegible] maninger, saalænge de Unge ikke [illegible] noget alvorligere at beskæftige sig m[illegible] deres Fritid, Thi netop her er det, at [illegible] ten har den stejle Skrænt, og er den U[illegible] ikke fuldt optagen, gaar han trods alle [illegible] bud hen til Skrænten og lægger sig [illegible] Hvile, stolende paa det grønne Græs[illegible] neden, der dog kun dækker over Mud[illegible] paa Bunden. Jeg behover ikke at n[illegible] Exempler. Du kender sikkert mange [illegible] fælde fra det daglige Liv, hvor Advar[illegible] og Bønner kun lidet hjælper frugtet; men [illegible] Du engang vil undersøge disse Tilfælde[illegible] vil Du se, at de fleste har til Aarsag [illegible] den Unge ikke har været optagen [illegible] nogen aandelig Syssel i sin Fritid. Aa[illegible] lig Lediggang er aandelig Fordærv, [illegible] dette gælder i første Linie Ungdom[illegible] Den Ungdom, der fylder Beværtnin[illegible] Fængsler og Varieteer, er den Ung[illegible] der ved Konfirmationen blev udrustet [illegible] en Shagpibe og et Cigarrør, det bl[illegible] Ungdom uden Viden og Manddom [illegible] Selvkritik, en resultatløs og halvsov[illegible] Tilværelse, hvori Spiritus og overfla[illegible] Fornøjelse spiller Hovedrollen — et s[illegible] ket Liv, der kun bliver en eneste [illegible] Skuffelse for Fader og Moder, for den [illegible] Slægt.

Derfor, hvis Du elsker dit Barn, giv det ikke alene en Formaning med [illegible] Vejen; men anvis det Maader, hvorpaa [illegible] kan udvikle sin Aand, lær det at tæ[illegible] over Livet og Tilværelsen, følg det [illegible] paa Kunstens og Videnskabens lo[illegible] Stier, hvor den unge Sjæl kan udvi[illegible] og forædles, giv det et Ungdomsarbe[illegible] hvorigennem Barnet kan udvikles ti[illegible] selvstændigt tænkende Menneske, der s[illegible] paa Højde med sin hele Samtid.

Du vil maaske indvende, at Du [illegible] har Midler til at give dit Barn en saa[illegible] Opdragelse, men netop derfor er det, [illegible] skriver til dig i Dag; vi vilde gerne [illegible] byde dig til at komme ned i vore F[illegible] eninger og se, hvad vi unge Arbejd[illegible] selv har formaaet at rejse. Kom og [illegible] vore Foredrag, kom og se vort Biblioth[illegible] se og hør den Ungdom, der bevæger [illegible] her. Den har sat sig til Maal at opl[illegible] den arbejdende Ungdom om Kunst, [illegible] denskab og sociale Spørgsmaal, med an[illegible] Ord, den har dannet et Middel, hvor[illegible] den unge Arbejder kan nyde Kultur[illegible] Goder, som før alene var forbeholdt Ov[illegible] klassens Børn. Lad os derfor ikke ve[illegible] for længe paa dig, men kom, og bli[illegible] Du tilfreds, da tag dit Barn med til næ[illegible] Gang. Og det kunde dog være, at Du [illegible] den ret længe, vilde se dit eget Barn [illegible] og vække de sovende langs Grøftekant[illegible] og hvad kunde vel glæde dig mere?

Red.

Økonomi.

Varen optræder altsaa som noget d[illegible] belt, dels som Nyttegenstand, og dels s[illegible] Værdigenstand, og det Arbejde, der er [illegible] vendt derpaa har derfor ogsaa en dobb[illegible] Karakter, dels som Udtryk for Varens Ny[illegible] egenskaber, og dels, hvor det finder sit [illegible] tryk i Varens Værdistorhed.

Denne Dobbelkarakter af det i Var[illegible] indeholdte Arbejde er først grundig p[illegible]

vist af Karl Marx, som tillægger det stor Betydning for Forstaaelse af Økonomien.

Arbejdet, som udføres til Fremstillelse af de forskelligartede Brugsgenstande er forskellige saavel med Hensyn til Stoffet som bearbejdes som med Hensyn til Arbejdets ydre Forhold og Former. Det Arbejde, som medgaar til at lave en Frakke, ligner ikke meget i sin ydre Fremtoning det Arbejde, der medgaar til Produktionen af Korn. Imidlertid blive de forskellige Arbejder i Virkelighed sat lige, ombyttet som Ligestorheder, f. Ex. 1 Frakke = 5 Td. Korn.

Hvorledes kan nu uensartede Arbejder stilles lige?

Varernes forskellige Brugsegenskaber er først en nødvendig Betingelse for at de kan ombyttes mod hinanden, Frakke sælges ikke for Frakke, Korn ombyttes ikke mod Korn. Kun uensartede Varer ombyttes, og denne Uensartethed er Existensbetingelse for Vareproduktionen.

Til Frembringelse af Brugsgenstande medgaar en vis Mængde af nyttigt Arbejde. Skræderarbejde og Landbrugsarbejde ere forskellige fra hinanden. Dog findes Samfundstilstande, hvor det samme Menneske udfører begge Slags Arbejde, hvor det altsaa kun er forandrede Former af det samme Individs Arbejde, som endnu ikke har antaget faste og særskilte Former i Samfundet. I det nuværende Samfund er vi ogsaa Vidne til, at den menneskelige Arbejdskraft tilføres de forskelligste Funktioner, efter Kapitalens vexlende Fornødenheder.

Naar man derfor ser bort fra den specielle nyttige Form for Arbejdet, saa er der stadigt det tilbage, at det er et Forbrug af menneskelig Arbejdskraft. Skræderi-, Snedkeri- og Landbrugs-Arbejde er tiltrods for Forskelligheden i Formen, stadig en produktiv Anvendelse af Hjerne, Muskler, Nerver og Haand; og i denne Betydning er det altsammen menneskeligt Arbejde. Det er Forbrug af den samme menneskelige Livskraft, kun anvendt under forskellige Former. Det Arbejde, som danner Vareværdien, er det almindelige, menneskelige Arbejde, det er Anvendelsen af den simple Arbejdskraft som gennemsnitligt ethvert almindeligt Menneske, uden nogen speciel Udvikling, har i sin legemlige Organisme.

Selv om der nu ogsaa forekommer Arbejde, som skyldes Forbruget af mere udviklet Arbejdskraft, saa tæller dette jo kun som multipliceret Arbejde, og bliver i det daglige Liv reduceret til, eller bliver stillet lig med et vist Kvantum simpelt Arbejde, og alle Arbejdsprodukter, ligegyldig om de er Resultatet af det mest komplicerede Arbejde, af den mest udviklede Arbejdskraft, de vil altid stilles lige med Produkter af simpelt menneskeligt Arbejde, de vil alle blive maalt med den samme Alen og ombyttet med den samme Vare — Penge.

Arbejdet af en bestemt Nytte-Form som giver Varerne deres specielle Nytteegenskaber gælder kvalitativt, Arbejdet derimod i sin Egenskab af at danne Værdien i Varen regnes efter Mængden, efter Kvantiteten.

En større Mængde af Brugsgenstande danner i og for sig en større Mængde af stoflig Rigdom. Jo flere Frakker og jo mere Korn der findes, desto flere Mennesker kan beklædes og spise sig mæt; dog kan en større Mængde Brugsgenstande godt være ensbetydende med en mindre Værdimængde. Dette sker, naar der medgaar mindre Mængder menneskelig Arbejde til deres Frembringelse.

Ved Anvendelsen af forbedrede Produktionsmidler kan i samme Tid produceres et større Antal Brugsgenstande, men er dertil anvendt mindre Mængder af menneskeligt Arbejde, synker Værdien deraf, og de vil regelmæssig sælges til en synkende Pris.

Nic. L. Petersen.

Fattigdom er ingen Forbrydelse og dog bliver den straffet med livsvarigt Tvangsarbejde.

Intet varigt Fremskridt, ingen væsenlig Forbedring i Arbejderklassens Kaar kan tilvejebringes, førend den tvungne Arbejdstid væsenlig forkortes.

Kongressen.*)

Torsdag den 20. April aabnede socialistisk Ungdomsforbund sin anden Kongres, som afholdtes i Aarhus. Der var mødt Delegerede fra 7 Afd., ialt 24, desuden var der mødt 2 Repræsentanter fra Ungdomsforbundene i Sverige.

Formanden, Albinus Jensen (Aarhus) aabnede Kongressen og bød de Delegerede velkommen. Til at lede Forhandlingerne valgtes K. Svendsen (Glostrup) og I. Chr. Jørgensen (København). Til Sekretærer valgtes Fr. Vedsø (Kbhvn.) og Erik Andersen (Horsens).

Efter at Forhandlingsprotokollen samt de forskellige Beretninger og Regnskaber var godkendt, skred man til Behandling af de nye Forslag om Formaal, Love og Regler for Forbundet; af disse kan særlig fremhæves en Paragraf, der blev tilføjet Formaalet med følgende Ordlyd: En radikal Bekæmpelse af alle offentlige Troes-Lærdomme, der er i Strid med den moderne Videnskab og de socialistiske Grundsætninger. Dette skulde særlig søges opnaaet ved oplysende Foredrag. Af de rent administrative Forslag, der blev vedtaget, kan fremhæves et Forslag, stillet af Kontrolkommite, Expedition og Redaktion i Forening. Kongressen gav herved Bladets Ledelse Ret til at udvide Bladet, naar den fandt Tidspunktet belejligt.

Fra Afdelingen i Glostrup var stillet Spørgsmaal til Kongressen om Ungdomsforbundets Stilling til Social-Demokratiet. For at forebygge videre Misforstaaelse i denne Retning, og samtidig standse den af Modstandere meget yndede Trafik at bebrejde Socialdemokratiets Ledere, hvad Ungdomsforbundet foretog sig, og omvendt, vedtog Kongressen følgende Resolution: Socialistisk Ungdomsforbund staar uafhængig ethvert politisk Parti.

Som Svar paa en af Aarhus Afdelingen rettet Forespørgsel om Kvindens Optagelse i Afdelingerne, vedtog Kongressen følgende: Afdelingerne bør staa aaben for enhver ung Arbejder, Kvinde som Mand.

Til at lede Forbundets Forretninger blev Mikkel Christensen (København) valgt som Forbundsformand. Paul Madsen (Kbh.) som Kasserer og Aksel Sørensen (Horsens) som Sekretær.

Redaktion og Kontrolkommite genvalgtes.

Josef Andersson (Kbh.) blev af Kongressen valgt som Forbundets Repræsentant ved „svenska socialistiska Ungdomsförbund"s Kongres i Göteborg og afrejste i den Anledning Fredag Middag.

Socialistiske Ungdomsforbunds Kongres i Aarhus 20.—21. April 1905.

*I Juni Nr. vil fremkomme et mere fyldig Referat

stedeværende med at forslaa Tiden,

Clara Wettergreen.

slæbt for sin Familie, hvad har denne Mand

Under Kongressen talte de to svenske Repræsentanter for et internationalt Samarbejde mellem de bestaaende Ungdomsforbund, hvilket sikkert ogsaa vil ske inden ret længe, særlig da der fra norsk Ungdomsforbund foreligger Forslag om et saadant Samarbejde om den antimilitaristiske Agitation.

Til Kongressen indlob flere Lykonskнings-Telegrammer.

Kongressen sluttede Fredag Aften Kl. 7.

„Du har *ikke* ret!" Kan gærne være: dog at sige dette er let nok. Har *mere* ret end jeg (det er noget andet.

Goethe.

Kvinden bør være mandens kammerat, ikke en slavinde eller et middel til Nydelse.

Soldateropraabet.

Ikke et Ord til nogen Udenforstaaende var Parolen, saasnart Forbundsledelsen i Aar havde vedtaget at udsende et Opraab til det unge Militær, og Parolen blev fulgt. I Fjor var det lykkedes de kobenhavnske Opdagere at forulempe Uddelingen ved at anholde 11 af vore 20 Uddelere. Vi maatte derfor i Aar organisere Uddelingen i København. Der oprettedes 4 Bureauer, hvorfra Opraabene ved Hjælp af Cyklister blev tildelt vore Uddelere, saaledes at hver Uddeler kun var i Besiddelse af ganske faa Eksemplarer.

Som Uddelere fungerede 54 af vore Medlemmer, der hver havde sin bestemte Plads at virke paa, saaledes at naar en blev taget, traadte der straks en anden i Stedet. Hvad selve Uddelingen angik, blev den fastsat til om Aftenen, naar Soldaterne havde været ude med deres civile Tøj. Dette var en Streg i Regningen for Opdagerne, der fra den tidlige Morgen havde gaaet og frosset paa Banegaarden og foran Kassernerne for at tage imod os. Da vi imidlertid ikke viste os til hen paa Eftermiddagen gik Opdagerne hjem, vi kunde derfor om Aftenen i Ro og Mag omringe Kassernerne ved at besætte alle de tilstødende Gader, og da Soldaterne, der havde ventet til den sidste halve Time, begyndte at strømme til Kassernerne, gik Uddelingen rask for sig; men nu fik Myndighederne travlt, Officererne løb om mellem Uddelere og Soldater i ægte prøjsisk Arrigskab, medens Telefonerne ringede efter de forsvundne Opdagere, disse kom da ogsaa i sidste Øjeblik og fik anholdt 5 af vore Medlemmer: men da var der ogsaa uddelt 2,300 Opraab, og da vi senere om Aftenen samledes paa Læsestuen, var alle enige om, at det havde været en god Dag for Ungdomsbevægelsen i København.

I Aarhus og Helsingør, hvor der blev uddelt 1200 Opraab, gik Uddelingen nemt for sig, naar man undtager et Par intelligente Officerer i Helsingør, der tilbød vore Uddelere at blive skudt.

Naar man betragter Anholdelserne i København, er disse simpelt hen Myndighedsmisbrug, her er Trykkefrihed i Landet, og kun den, der underskriver Opraabet, har Myndighederne at henvende sig til, forsaavidt at Opraabet er i Konflikt med de bestaaende Love, og Myndighederne maa ogsaa kunne forstaa, at de ikke ved at anholde vore Uddelere kan forhindre vor antimilitaristiske Agitation blandt Militæret, thi det er af rene økonomiske Aarsager, vi benytter denne Fremgangsmaade, vi kunde med langt mere Virkning udsende Agitatorer ud over Landet, men det har vi ikke Penge til, og derfor maa vi nøjes med at lade Regeringen sammenkalde Ungdommen til os i Garnisonsbyerne.

At Regeringen overhovedet forsøger paa at forhindre Uddelingen er et Tegn paa Svaghed, thi det er en historisk Sandhed, jo mere afmægtig Overklassen føler sig overfor den frembrydende Underklasse jo flere umulige Magtmidler forsøger den.

Rvl.

Geniet er ikke den geniale Lediggænger men den geniale Arbejder, og de medfødte Gaver er kun Værktøjet, ikke Værket.

Georg Brandes.

Vor Bevægelse.

København, Afdeling N. holder Møde hver Kl. 8½ Blegdamsvej 26, Dansk Arbejderloge. Formand: J. Andersson, Læsestuen, Turesensgade 31, Kbhvn.

København, Afdeling V. holder Møde hver Tirsdag Kl. 8½, Forsamlingsbygningen Engh avevej. Formand: Paul Madsen, Svanholmsvej 10[4], Kbhvn.

København, Afdeling K. holder Møde hver Fredag Kl. 8½, Forsamlingsbygningen Rømersgade. Formand: Rud. Bøhm, Rømersgade 23.

Glostrup Afdeling holder Møde hver Fredag Kl. 8 i Afholdshjemmet. Kst. Formand: Murer I. Jensen, Glostrup.

Aarhus. Fremskridtsklubben afholder Møde hveranden Tirsdag Kl. 8½ i „Enigheden", Kannikegade 12. Formand: O. Poulsen, Dynkarken 29.

Horsens Afdelingen holder Møde hver Onsdag Aften Kl. 8 i Arbejdernes Forsamlingslokaler, Søndergade. Formand: Journalist A. M. I. Sørensen.

Braband Afdelingen holder Møde i Afholdshjemmet hveranden Torsdag Kl. 8. Formand: Johs. Holm.

I Spanien existerer der for Tiden 70 socialistiske Ungdomsgrupper med 300 Medlemmer.

En fabel.

En mand havde plyndret en bikube og var just ifærd med at faa fat i noget af honningen, da en sulten lille bi fløj susende til for at spise lidt af den. „Hvad skal det betyde?" brølede den rasende mand indignerrt, „stjæle min Honning", og slog den ihjel.

P. Krapotkin: En oprørers ord udkommer med ca. 18 Hefter a 10 Øre.

Skriv til Rolf Hammer, Falkoneralle 5. Hæfterne vil da blive tilstillet Dem mod indsendelse af frimærker til porto.

13de hæfte er nylig udkommen.

Sammesteds og endvidere i Turesensgade 31 Læsestuen faas følgende pjeser:

Krapotkin: Krigen		5 Øre.
Til de unge		10 —
Lønsystemet		5 —
Most:	Til proletariatet	5 —
Det fri Samfund		10 —

„Ny Tid",

***Socialistisk Ungdomsforbunds Organ,** kan bestilles paa alle Postkontorer.*

Agitér for dets Udbredelse.

Lad Venner og Bekendte læse Bladet.

„Ny Tid" koster kun 1.10 aarlig (Postpenge iberegnet).

Alle socialische und anarkistische Blätter werden aufgefordert Tausch-Exemplare an „Ny Tid", Turesensgade 31, Kobenhavn, zu senden.

Nous demandons à toutes les gazettes socialistes et anarkistes d'envoyer exemplaires d'échange après l'adresse: „Ny Tid", Turesensgade 31, Kobenhavn.

All communications, exchanjes etc. for „Ny Tid" are begged to bl adressed to „Ny Tid", Turesensgade 31, København.

Panoptikon.

Aabent hver Dag.

Nye Grupper!

„Henrik og Else".

Christian Winther-Gruppe.

„Se Ulla danser!"

Stor Bellmann-Gruppe.

Fra Port Arthur.

etc. etc. etc.

Karla Forlovelsesringe

Vi køber vore hos den billige Guldsmed Amandus Petersen

Vesterbrogade 78⅄ Mlbg. Griffenfeldtsgade 3

Husk Navnet. Forbi det lave Hus.

Til „Ny Tid"s Læsere!

Jeg betaler Sporvognspengene!

Det kan nemlig betale sig at aflægge et Besøg i

Cravats- og Herrelingeriforretningen

„FLIPPEN",

Istedgade 128. Hj. af Oehlenschlægersgade.

Prima Varer! Billige Priser! Bemærk Vinduet!

Flipper 30—33—38—42—45 & 48 Øre. — **Kraver** 65 & 90 Øre. Nyeste Nyt i Cravats. Skjorter 1,90 & 2,15.

Underbeklædning! Stort Udvalg i Hatte og Stokke!

Ærbødigst K. Hintz.

Kommer til mig Alle I som ere besværede

med daarlig Fodtøj, jeg sælger Nyt elegant 1. Kl. Fodtøj til billigste Priser. og har den bedste **Klinik** for Reparation af al lidende og svagelig Fodtøj.

Eders aller ærbødigste

Skomager Sophus Petersen,

Enghavevej 3.

Folkelig Cykle-Kreditforening

leverer **Cykler paa lempelige Afdragsvilkaar** til kontante Priser. **Under Arbejdsløshed og Sygdom** gives Henstand med Afdragene. — Katalog med Oplysninger erholdes hos

Sophus Petersen,
Skomagermester,
Enghavevej 3, St.
Bemærk Nr. 3.

Vi

anbefaler en

„Stjerne-Bajer"

fra Arbejdernes Bryggeri.

— Telefon Godthaab 5. —

Social-Demokraten

Daglig Opl. 43,000 Exempl.

Redaktion:
Nørrefarimagsg. 47
Telefon 1189.

Ekspedition:
Nørrefarimagsg. 47
Telefon 1395.

Daglig Opl. 43,000 Exempl.

Annoncep is:
15 Øre pr. Petitl.
Inserater 20 Øre
Abonnementspri

Abonnementspris:
2,60 Ø. pr. Kvart.
88 Ø. pr. Maan.
20 Ø. pr. Uge.

Hafnia ægte overgærede skattefri Ølsort

Hafnia ægte Export Dobbeltøl.	Hafnia ægte Kroneøl.	Hafnia ægte Pilsner.	Hafnia ægte Skattefri mørk.

Glostrup.

Skræderm. P. Nielsen,

anbefaler sig med alt til Faget henhørende.

Garanti for god Pasning

Reparationer udføres.

Glostrup.

Barber- og Frisørforretningen

i „Vejlehus"

(ligefor Kroen) anbefales.

Proper og hurtig Betjening

Ærb.

E. Frandsen.

Uhrmager H. P. Nielsen

Roskildevej 20 A,

Glostrup.

Lager af Lomme- og Stueuhre, Uhrkæder m. m.

Briller, Pincenez, Barometre.

Glostrup Jernbanekro

anbefales i Publikums velvillige Erindring med

Iste Klasses Restaurant

samt

stor smuk Have

Hurtig Betjening samt proper Servering.

Ærb.

P. Petersen.

C. Paulsen,

Hatte og Bundtmager

Guldsmedegade 17

Aarhus.

Stort Udvalg i

Hatte, Kasketter og Sportshuer.

Billigste Priser.

Glostrups Bogbinderi og Papirhandel

er flyttet til Roskildevej (ligeoverfor Bryggeriet) og anbefaler sig med alt til Faget henhørende.

samt forhandler „Ny Tid"

S. Schiøler.

Glostrup.

Afholdshjemmet „Enigheds Lykke"s Restaurant,

Stationsvej.

(3 Minutter fra Stationen).

anbefales Turister, Cyklister, Sportsklubber osv. osv.

Hyggelige Lokaler.

Smuk og fortrinlig Sal til Raadighed for Foreninger og større Selskaber.

Gratis Gramophon-Koncert.

— Udmærket Keglebane —

Propreste Servering. Prima Varer. Billigste Priser.

Ærb.

N. Nielsen.

Røde Vejrmølle Kro

anbefaler for Sommeren sin gamle skyggefulde Have, hvor Madkurve kan medbringes

Keglebane og Kastegynge forefindes

ærbødigst

O. Hansen.

ikke kunde stole paa andre end lv, og at deres Frelse maatte være deres ærk. Foredraget. der var holdt i en be- og ildfuld Tone, vandt et stormende Bi- Forsamlingen; derefter bidrog hver især Tilstedeværende med at forslaa Tiden.

Efter Foredraget holdt Bibliotheksudvalget Auktion over en Del af Alb. Jørgensen skænkede Bøger. Auktionen, der var meget livlig, gav et pænt Udbytte, og Halvdelen af dette vil komme Læsestuen i København til Gode.

Clara Wettergreen.

Arbejde yder, har Eneret paa de Nydelser, som flyder af Arbejdet, og tillige kan forvalte dem som de vil.

I har sikkert alle sammen set en ældre udslidt Arbejder, som hele sit Liv har slidt og slæbt for sin Familie, hvad har denne Mand

At besøge

Zool. Have

er

en Rejse

gennem

Verden.

Foreningsbilletter a 35 Øre faas i de samvirkende Fagforbunds Kassererkontor.

Alleenbergs Mellemhave

I Anledning af Majfesten:

Stor Dekoration og Illiminat.

Hornorkester i Haven

samt Optræden af:

Talestaldmester Erichsen

Paa Glasverandaen:

Dame-Orkester.

Andr. Pedersen.

Variete Billigheden

Allegade 13.

I Dag: Stor Majfest

Forestilling fra Kl. 4 Eftm.

Optræden af alle Specialiteter i bedste Numre.

De lukkede Lysthuse anbefales Familier med Madkurve

Jens Kjærsgaard.

Alleenbergs Varieté.

Hver Aften Optræden

af et flot

Damepersonale.

Emor, nye Sange.

M. Andersens Skræderforretning

er flyttet fra Randersgade 13 til

Marstalsgade 6

og bringes i velvillig Erindring

Ærb.

M. Andersen.

Glostrup

Arbejdsklæder, Herretøj.

Alle Partier Manufakturvarer

Under Hovedstadens Priser

Crome og Goldschmidts Udsalg

Hatte. — Kasketter — Cravat

Korups Have,

ved Søndermarken,

er aaben hele Dagen.

Fra Kl. 4: Stor Koncert og Forestilling.

Familier med Madkurve indb. særl.

Vand paa Maskine.

Gynge og Karussel for Børnene.

Socialistisk Ungdomsforbunds Organ

„Ny Tid"

udkommer en Gang maanedlig i et flot udstyret 8-sidigt Format.

„Ny Tid" er et agitatorisk socialistisk Organ for den socialistiske Ungdomsbevægelse.

Abonnement 1 Kr. 10 aarlig — Avertissementer 20 Øre pr. Petitlinie. Abonnement kan tegnes paa alle Postkontorer. Redaktions- og Ekspeditionskontor: Turesensgade 31 B, St. o. G.

Redaktion: Chr. Christensen, (Ansvarhavende), Alb. Jørgensen.

Axel Hoff's Bogtrykkeri, Vesterbrogade 41 B, Kbhvn. B.